

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Triboniano Episcopo. 149.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Eidem. 147.

Dominus ingratum Iudaeorum populum, atque Evangelicæ prædicationi repugnantem, velut Zelotypiæ cæstro concitâs, multos ab oriente & occidente venturos esse ait, atque cum Abraham, Isaac, & Jacob, generis ipsorum principibus in cælorum regno recubituros esse: legis videlicet fundamento Gratia lapides superstruens, diuinumque populum cum Patriarchis aggregans, legisque cum Evangelio coniunctionem ostendens: eosque qui in vitroque præclare atque ex virtute se gessissent, laudem ac prædicationem consequuturos esse: eos autem, qui generis opinione ac fastu gloriantur, & cum virtute careant, filios tamè regni se iactant, in sempiternum cruciatum prolapsuros esse.

Matth. 8.

Cononi Præfidi. 148.

Rerum ac gentium principatus, & thronorum fastigia: & tribunalium feueritates, si probis animis coniungantur, verè principatus sunt, cælestem ordinem imitantés. Sin autem in improbas voluntates incidant, tyrannides potius existunt, inuitis imperantes, atque illecebræ ac suadela loco contentiones & seditiones machinantes. Quid igitur tu prioribus relictis vnà cum posterioribus vexaris? Neque enim eos, quibus præes, malo afficis, verum teipsum ante eos vicisceris. Siquidè subditorum temeritas ac petulantia cum Præfidi alliditur, vehemens est, atque eiusmodi quæ vix freno coëcери possit: in vulgus autem diuisa, exigua & inuentu difficilis existit.

Principatus cum improba voluntate coniunctus, tyrannides est.

Triboniano Episcopo. 149.

Episcopus, ex ipso nomine, quid ipsius muneris atque officij sit, perspectum habere debet. Eum enim inuisibilium & occultarum ferarum impetus, ecclesiæ ignauias, Monachorum negligentias, iniquorum hominum improbitates, viduarum cala-

Episcopus ex ipso nomine officij sui admonetur.

Τῷ αὐτῷ. ρμζ.

Παραζηλῶν ὁ κύριος τὸν ἀχάριστον δῆμον τῆς Ἰουδαίας τῷ εὐαγγελικῷ κηρύγματι ἀντιλέγοντα, πολλοὺς ἐλεύσεσθαι φησὶν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν: καὶ μετὰ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῆς πατριάρχων αὐτῆς ἐν τῇ τῆς οὐρανῶν βασιλείᾳ ἀνακληθήσεσθαι, ὅτι τῷ θεμελίῳ τῶ νόμου τῆς τῆς χάριτος λίθου οἰκοδομήσῃ, καὶ τοῖς πατριάρχαις συντάσσων τὸν θεῖον λαόν. καὶ δεκτικὸν τῶ νόμου παρὰ τὸ εὐαγγέλιον συνάφειαν, καὶ τῆς ἐν ἀμφοτέροις εὐδομιμῆσαι τῶν τῶν μέγας ἀναρρήσεις, τῆς δὲ ἰήσῃ γένεσ ἐναρρωμένους, καὶ ἀρετῆς μὲν χιρῶντας, ὑδὲ δὲ ὑπάρχῃ τῆς βασιλείας κομπάρου, τὰς εἰς ἀτελεύτητον πτωχίαν ὀλιγομορίας.

Κόνωνι ἄρχοντι. ρμη.

Αἱ ἄρχαι τῆς παραγμάτων καὶ τῶν ἐθνῶν, καὶ τῆς θρόνων τὰ ὑψηλά, καὶ τῆς ἐρημάτων αἰ ἀσθενείας, εἰ γινώσκεις φιλαγάθοις συζεύγνυσθαι, ὄντως ἄρχαι τυγχάνουσι, τὴν ἀνα τάξιν μιμούμεναι ἂν δὲ ποιητοῖς ἀποθέσει πέμπεσσι, τυραννίδες μᾶλλον ὑπάρχουσιν, ἀκό των ἄρχουσιν. ἢ ἀπὲρ πειθῆς ἐείδεις καὶ γὰρ τῆς περὶ αἰ ἔσαι. τί τοίνυν τὰ πάντα καταλιπὼν, τοῖς δευτέροις συγκακῶν οὐ γὰρ κακίς τῆς ὑπὸ κῶν, ἀλλὰ σαυτὸν παρὰ κείνων ἀμύνη. ἢ γὰρ τῆς δῆμον παρὰ τῆς, τῷ ἑδῷ ἄρχοντι παρὰ ἐγγυμένῃ, πολλῆς τῆς ἐξ ἡ δὲ δὲ δὲ πλῆθος μετὰ ὀλιγομορίας, βραχέια καὶ δυσωρήτος γίνεται.

Τειβενιαῖ Ἐπισκόπῳ. ρμθ.

Ἐπίσκοπος ἐξ αὐτῆ τῆς ὀνόματος τὴν οἰκίαν ὀφείλει οἰκονομῆσαι ὅπως αἰσθῆται. ὅτι οὐκ εἶν αὐτὸν χερὶ τὰς ἐφόδους τὸν θεῶν τῆς ἀσάτων καὶ τῆς ἀφανῶν, τὰς τῆς ἐκκλησίας ραθυμίας, τὰς τῆς μοναχῶν ὀλιγομορίας, τὰς τῆς ἀδῆ.

ἀδίκων ἐπιτηδεύει, τὰς τῶν γυναικῶν δυσ-
πραγίας, τὰς τῶν ὀρφανῶν ἀπορίας,
τὰς τῶν θυσιαστικῶν ὑπονοίας, τὰς
τῶν ἀφρονοῦντων καχεξίας, τὰς τῶν
νεῶν κηλοπραγίας, τὰς τῶν παλαμῶν
κακοβουλίας, καὶ ὅλον ἕνα ὀφθαλμῶν
πάντα ὀρῶντα, καὶ μηδὲν παροῶντα-
ῶν ἐπὶ ἀμεληθείᾳ, ὅτε αὐτὸς μόνος
παυδύεται, ἀλλὰ καὶ πᾶσα πολλά-
κις αὐτὸ ἐκείνῳ ἢ ἐκκλησίᾳ. ὁ κὺρ ἐφ-
οῖς τοῖστος ἂν θεῶ ἱερατεύειν ἠέχετο,
καὶ ἄραγμα τοσούτου ἢ ἄκων ἐδέξα-
το, ἢ μανείῳ ἐξῆνισατο. οἱ δὲ, ὅτι τοῖσ-
τω ἱερασίῳ ἀναξίως ἐπέδωκαν.

ἐκείν.

mitates, pupillorum egestates, altaris suf-
piciones, Diaconorum morbos, iuuenum
flagitia, senum mala consilia, speculati o-
portet, atque omni ex parte oculum esse,
omnia prospicientem, nec quicquam ne-
gligentem. Quorum si quid per incuriam
prætermittatur, non ipse solus plectitur,
sed etiam cum eo vniuersa persape eccle-
sia: ipse nimirum, quod cum huiusmodi
moribus esset, diuini sacerdotis munus o-
bire minimè dubitauit, tantumque nego-
tium aut sponte suscepit, aut furore at-
que amentia percitus emit: hæc autem,
quod huiusmodi viro sacerdotium indi-
gnè mandauit:

Μοναστηρίῳ τῆ Πηλουσίου. ρν.

Pelusiensi Monasterio. 150.

Ὡσπερ ἐκ τῶν λόγων αἱ τῆς καρ-
δίας κινήσεις γνωρίζονται, οὕτως ἐκ-
τῆ ὁμοειδέως ἢ τῆ οἴκου διλοῦται
κατάστασις. ἐπεὶ οὐδὲν πνέσ ἐστὺν χύοντες
μοι ἀπηχέλας μέσης καὶ ἀθρίας ἡμέ-
ρας καύσωνι καὶ δίψῃ κρατοῦ μύρου, ὑ-
πὸ τῷ πνεύματι κατὰ πεφευγένοι
σφαίρῃ, καὶ κινῆ μάλλον ἢ λύκῳ μύσαν
θρόσῳ ἐμπέπλοκέναι, τῷ παρ' ὑμῶν
τῷ φιλοξενίᾳ πεπετυμένῳ, ὅς αὐ-
τοὺς ἠλαυτέτατων συντόνας. εἰ δὲ λα-
θόντες πνέσ ἐξένισαν ἀγγέλους, ὑμεῖς
ἐλαθόντες, ἀλλὰ γνωσκόντες διώκετε
ἀγγέλους.

Quemadmodum pectoris motus ex ver-
bis cognoscuntur: eodem modo quisnam
domus status sit, ex Antistite constat, Cur
hoc dicam, audite. Quidam ad me adeun-
tes, hoc mihi narrarunt, se hora meridiana
æstu ac siti correptos ad vestibuli domus
vestræ umbram confugisse, atque in canē
potius ac crudelem lupum, quàm in ho-
minem incidisse, hoc est in eum cui hospi-
talis munus à vobis commissum est: ut
qui eos vehementer cædēdo abegerit. Ita, *Hebr. 13.*
cum inscientes quidam hospitio angelos
acceperint, vos, non incognitos, sed cog-
nitos angelos expellitis.

Εὐσεβίῳ Ἐπισκόπῳ. ρνα.

Eusebio Episcopo. 151.

Ὅτι θεὸς ἱερεὺς, ἐπειδὴ ἐγγίζει θεῶ
κατὰ τὰ πολυόμενα ζῶσα, ὅλος εἶ-
ναι ὀφθαλμῶς ὀφείλει κατ' ἐκείνα
μηδὲν ἀγνοῶν, ἀλλὰ πάντα ὀρῶν. καὶ
οὐδὲν ἀγνοεῖς, μάλιστα πνεύματι, καὶ μὴ
πνεύματι λαμβάνει τῷ πολυφωτῶν ἱερα-
σίῳ, ἢ ἐνυβείζεις, καὶ ῥαθυμία καὶ
ἐμπροσὶ πάντας ἀπεπεπώκας.

Dei Sacerdos, quoniam ad Deum ap-
propinquat, animalium illorum multis o-
culis præditorum in morem, omni ex par-
te oculus esse debet, eorum instar nihil ne-
sciens: Quoniam igitur inscitia laboras, oculus
leniter disce, nec clarissimum Sacerdotiū esse debet.
infama: quod contumelia afficis, ut qui i-
nertia & nundinatione omnes prodideris.

Ezechiel. 1. 6. 10.

*Sacerdos
provisus
oculus
esse debet.*

Συμμαχῳ. ρβ.

Symmacho. 152.

Ἐρωτῶς τὴν περὶ τῶν θεασίῳσιν Ἰωάν-
νιν τραγωδίαν ἀλλὰ φεράσαι ταύτην

Petis à me ut diuini viri Ioannis trago-
diam tibi exponam. At eam explicare ne-

*Ioannem
Chrysostr.
intellegite.*

F